

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องรูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในการควบคุมและป้องกันโรคเลนโถส์ไปโรซิส จังหวัดบึงกาฬ ครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ดำเนินการวิจัยโดยใช้วิธีการวิจัยในเชิงปริมาณ และคุณภาพ (Quantitative and Qualitative Methodology) ผู้วิจัยได้กำหนด วิธีดำเนินการวิจัยเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดบึงกาฬ ในการควบคุมและป้องกันโรคเลนโถส์ไปโรซิส ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Approach) ตามสาระสำคัญ ต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 2 สร้างรูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดบึงกาฬ ในการควบคุมและป้องกันโรคเลนโถส์ไปโรซิส ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ(Qualitative Approach) ตามสาระสำคัญ ต่อไปนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การวิเคราะห์ข้อมูลและสร้างรูปแบบการพัฒนา

ระยะที่ 3 การทดลองและประเมินผลการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดบึงกาฬ ในการควบคุมและป้องกันโรคเลนโถส์ไปโรซิส ตามสาระสำคัญ ต่อไปนี้

1. กลุ่มทดลอง
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. วิธีดำเนินการวิจัย
5. การประเมินผลการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดบึงกุ่ง ในการควบคุมและป้องกันโรคเลนโถสไปโรคชิส กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดบึงกุ่ง ในการควบคุมและป้องกันโรคเลนโถสไปโรคชิส

การวิจัยระยะที่ 1 ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในการควบคุมและป้องกันโรคเลนโถสไปโรคชิส ในจังหวัดบึงกุ่ง

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร (Population)

ประชากรในการวิจัยคือ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดบึงกุ่ง

มีจำนวน 7,872 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample)

1.2.1 การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ให้มีความคลาดเคลื่อนได้ .05 จึงใช้สูตรการคำนวณของ ทาโร ยามานะ (Taro Yamane, 1973 : 727) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างยอมให้มีความคลาดเคลื่อนที่ระดับ .05 ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n แทน ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

N แทน จำนวนประชากรทั้งหมด

e แทน ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ ในที่นี่กำหนดไว้ที่ .05

แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{7872}{1 + 7872(0.05)^2}$$

n แทน 380.66

จากการคำนวณจะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากัน 380.66 คน ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 381 คน จากประชากรทั้งหมด 7,872 คน

1.2.2 เมื่อได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการจัดชั้นภูมิ (Stratify) ของหน่วยตัวอย่าง แยกตามเขตอำเภอ และเขตตำบลที่มีอยู่ในอำเภอ โดยการคำนวณตามสัดส่วนหน่วยตัวอย่างในแต่ละเขตอำเภอ และเขตตำบล ได้ดังนี้ ผลการคำนวณจำนวนหน่วยตัวอย่างทั้ง 8 เขตอำเภอในจังหวัดบึงกาฬแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนหน่วยตัวอย่าง อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านแยกตามเขตอำเภอ

ลำดับที่	ชื่อเขตอำเภอ	จำนวน อสม. ในอำเภอ	จำนวนหน่วย ตัวอย่าง
1	เขตอำเภอเมืองบึงกาฬ	1988	70
2	เขตอำเภอเชกคาน	1546	66
3	เขตอำเภอพรเจริญ	874	55
4	เขตอำเภอปุ่งคล้า	283	20
5	เขตอำเภอปีงโวงหลวง	766	30
6	เขตอำเภอไช่พิสัย	947	55
7	เขตอำเภอครัววิไล	812	50
8	เขตอำเภอปากคาด	656	35
รวม		7872	381

ผลการคำนวณจำนวนหน่วยตัวอย่างทั้ง 53 เขตตำบล ในจังหวัดบึงกาฬ แสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนหน่วยตัวอย่าง อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านแยกตามเขตตำบล

ชื่ออำเภอ	ชื่อตำบล	จำนวน อสม. ในตำบล	จำนวนหน่วย ตัวอย่าง
เมืองนีงกາพ	บึงกາพ	267	6
	โนนสมบูรณ์	227	6
	โนนสว่าง	114	6
	หนองคำ	277	6
	หนองลิง	213	6
	โคกก่อง	176	6
	นาสวรรค์	106	6
	ไคสี	88	6
	ชัยพร	144	6
	วิศิษฐ์	256	6
เชก้า	คำนาด	67	5
	โป่งเปือย	53	5
	เชก้า	259	8
	ชาบ	231	8
	ท่ากอกแคน	189	8
	บ้านต้อง	127	7
	ปงไช	178	7
	น้ำจัน	134	7
	ท่าสะอะด	153	7
	หนองทุ่ม	98	7
	โสกกำเน	180	7

ชื่ออำเภอ	ชื่อตำบล	จำนวน อสม. ในตำบล	จำนวนหน่วย ตัวอย่าง
พรเจริญ	ศรีชนก	146	8
	ดอนหญ้านาง	134	8
	พรเจริญ	194	8
	หนองหัวช้าง	118	8
	วังชนก	111	8
	ป่าแก๊ก	93	8
	ศรีสำราญ	78	7
บึงค้อ	บึงค้อ	102	7
	หนองเดื่น	92	7
	โภกกริ่ง	89	6
บึงโขงหลง	บึงโขงหลง	203	8
โพธิ์พิสัย	โพธิ์หมากแข็ง	159	8
	คงปั้ง	167	7
	ท่าดอกคำ	237	7
	โพธิ์	161	8
	หนองพันทา	144	8
	ศรีชนก	157	8
	คำแก้ว	146	8
	บัวตูม	118	8
	ถ้ำเจริญ	114	8
	เหลาทอง	107	7

ชื่ออำเภอ	ชื่อตำบล	จำนวน օสม. ในตำบล	จำนวนหน่วย ตัวอย่าง
ศรีวิไล	ศรีวิไล	249	10
	ชุมภูพร	196	10
	นาแสง	128	10
	นาสะแบง	131	10
	นาสิงห์	108	10
	ป่าภาค	127	6
	โนนศิลา	108	6
	หนองยอง	136	6
	นาถึง	95	6
	นาดง	78	6
	สมสนุก	112	5
รวม		7872	381

เมื่อได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจากชั้นที่ 1 ในระดับชั้นเขตอำเภอแล้วดังแสดงในตารางที่

- ผู้วิจัยทำการคัดเลือกกลุ่มในระดับชั้นที่ 2 คือระดับชั้นเขตตำบล จากจำนวนตำบลที่มีอยู่ในจังหวัด บึงกาฬ จำนวน 53 ตำบล หากลุ่มตัวอย่างโดยการเลือกจำนวนหน่วยตัวอย่างให้ได้เท่า ๆ กันใน ทุกตำบล แล้วใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย(Simple Random Sampling) โดยใช้วิธีนำรายชื่อ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในตำบลนั้น ๆ มาจับ阄รายชื่อตามจำนวนตัวอย่าง เพื่อให้ครอบคลุมประชากรให้มากที่สุด ครบตามจำนวนที่ต้องการตัวอย่างของแต่ละเขตตำบลจนครบ ตามจำนวนที่แสดงในตารางที่ 2

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรเชิงสาเหตุ(Independent Variables) เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุของ

ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในการควบคุมและป้องกันโรคเณนโตกสไปโรซิต จังหวัดบึงกาฬ ได้แก่

- 2.1.1 ปัจจัยด้านความเชื่อมั่นในตนเอง
- 2.1.2 ปัจจัยด้านความกระตือรือร้นมุ่งมั่น
- 2.1.3 ปัจจัยด้านบรรยายกาศองค์การ
- 2.2 ตัวแปรคุ้นกลาง ซึ่งเป็นปัจจัยเชิงเหตุและผล คือ
 - 2.2.1 ปัจจัยด้านความสามารถในการทำงานเป็นทีม
 - 2.2.2 ปัจจัยด้านการรับรู้บทบาท
 - 2.2.3 ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในชุมชน
- 2.3 ตัวแปรตาม ซึ่งเป็นผลลัพธ์ คือประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัคร
สาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในการควบคุมและป้องกันโรคเลนโอล่าไปโรคติดต่อ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล (Research Instrument)

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลการวิจัยระยะที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้ปรับให้และพัฒนาเครื่องมือมาจากแบบสอบถามที่มีนักวิชาการได้ทำการศึกษาไว้แล้ว และนำเครื่องมือวัดนี้มาปรับข้อคำถามบางส่วน เพื่อให้สอดคล้องซึ่งและกับบริบทที่ทำการศึกษา ในครั้งนี้ คือ

- 3.1.1 เครื่องมือวัดการรับรู้บทบาท ผู้วิจัยปรับใช้เครื่องมือวัดของ วีรินทร์ ธรรมนารถสกุล (2544 : 89-92) ใช้วิธีการวัดในภาพรวม จำนวน 15 ข้อคำถาม
- 3.1.2 เครื่องมือวัดความสามารถในการทำงานเป็นทีม ผู้วิจัยปรับใช้เครื่องมือวัดของ วูดล็อก (Woodlock. 1989 : 220-227) ใช้วิธีการวัดในภาพรวม จำนวน 15 ข้อคำถาม
- 3.1.3 เครื่องมือวัดบรรยายกาศขององค์การ ผู้วิจัยปรับใช้เครื่องมือวัดของ วีระ นุช มยุเรศ (2544 : 89-95) ใช้วิธีการวัดในภาพรวม จำนวน 15 ข้อคำถาม
- 3.1.4 เครื่องมือวัดความกระตือรือร้น ผู้วิจัยปรับใช้เครื่องมือวัดของ รังสรรค์ สิงหนาடี (2548:172) ใช้วิธีการวัดในภาพรวม จำนวน 15 ข้อคำถาม

- 3.1.5 เครื่องมือวัดการมีส่วนร่วม ผู้วิจัยปรับใช้เครื่องมือวัดของ เพ็ญจันทร์ ประจันทะเสน (2555 : 116) ใช้วิธีการวัดในภาพรวม จำนวน 15 ข้อคำถาม
- 3.1.6 เครื่องมือวัดความเชื่อมั่นในตนเอง ผู้วิจัยปรับใช้เครื่องมือวัดของ รังสรรค์ สิงหนาटี (2548 : 173) ใช้วิธีการวัดในภาพรวม จำนวน 7 ข้อคำถาม

3.1.7 เครื่องมือวัดประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในการควบคุมและป้องกันโรคเลนโถสไปโรคติดต่อ ใช้วิธีการวัดโดยผลการบันทึก ผลการสังเกต และผลการตอบแบบสอบถาม(จากปัจจัยที่เป็นผลลัพธ์ในการศึกษาของผู้รับข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในระดับที่ 1) กับกลุ่มทดลอง โดยการเปรียบเทียบก่อนการทดลอง ขณะทดลอง และหลังการทดลอง

3.2 การหาคุณภาพเครื่องมือวัดที่ใช้ในการวิจัย

การหาคุณภาพเครื่องมือวัดในการวิจัยระดับที่ 1 นี้ ผู้วิจัยกำหนดวิธีการตรวจสอบเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือวัด โดยมีขั้นตอน ดังนี้

3.2.1 เครื่องมือวัดทุกฉบับ ได้ผ่านการพิจารณาด้านเนื้อหา ความหมาย และการใช้ภาษาจากผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความครอบคลุมตามโครงสร้างของเนื้อหา ความสอดคล้องของข้อคำถามกับขอบเขตของความรู้ที่กำหนดเป็นเป้าหมาย (Item Objective Congruence : IOC) โดยนำเครื่องมือปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยาในองค์กร ด้านพฤติกรรมศาสตร์ ด้านการสาธารณสุข จำนวน 3 ท่าน คือ

1) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดบึงกาฬ ดร.นพ.ไพบูล วรรณศิริ

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดบึงกาฬ

2) หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์สาธารณสุข นายสัมพันธ์ บัณฑิตเสน

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหนองคาย

3) อาจารย์ประจำวิทยาลัยพยาบาลศรีเมืองมหาสารคาม ดร.พุดุษ์ศิริภูมิ

จำนวนบริรักษ์ วิทยาลัยพยาบาลศรีเมืองมหาสารคาม

โดยผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านพิจารณาลงความเห็นและให้คะแนน ดังนี้

+ 1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้น เป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมนั้น

0 เมื่อยังไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามนั้น เป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมนั้น

- 1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถาม ไม่ เป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมนั้น

$$\text{สูตร} \quad IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะพฤติกรรม

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ตัวอย่างข้อคำถาม ข้าพเจ้ามีภาระงานให้ผู้ร่วมงานได้อย่างเหมาะสม ตามความรู้
ความสามารถของแต่ละคน

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 + 1 เมื่อแนวใจว่า ข้อคำถามนี้เป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่ม
พฤติกรรมนั้น

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 + 1 เมื่อแนวใจว่า ข้อคำถามนี้เป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่ม
พฤติกรรมนั้น

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 + 1 เมื่อแนวใจว่า ข้อคำถามนี้เป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่ม
พฤติกรรมนั้น

แผนค่าจากสูตร กรณีผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน มีความเห็นตรงกันว่า ให้ข้อคำถาม เป็น
ตัวแทนของลักษณะพฤติกรรม

$$\text{สูตร} \quad IOC = \frac{3}{3} = 1$$

จากตัวอย่าง สามารถคำนวณค่า IOC ของข้อคำถามมีค่าเท่ากับ 1 ซึ่งผู้วิจัยได้
แสดงถึงว่าข้อคำถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญไว้ในภาคผนวก จากนั้นคัดเลือกข้อ
คำถามที่มีค่าดังนี้ IOC เท่ากับหรือมากกว่า 0.67 เพื่อนำเครื่องมือไปทดลองใช้ (Try-Out) กับ
อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในเขตอำเภอปักคาด จังหวัดบึงกาฬ จำนวน 40 คน
ซึ่งไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

3.2.2 วิเคราะห์ข้อคำถามรายข้อ (Item Analysis) โดยหาค่าสัมพันธ์ระหว่าง
คะแนนรายข้อกับคะแนนรวมของแบบสอบถามด้านนั้น (Item-Total Correlation) ข้อคำถามที่มี
ความสัมพันธ์กับคะแนนรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะนำไปใช้ในการศึกษาถัด
ไป (รายละเอียดแสดงในภาคผนวก ง)

3.2.3 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับและรายด้าน
ได้ค่าตั้งแต่ 0.80 - 0.86 โดยการหาค่าความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) ด้วยวิธีการ
ของ ครอนบาก (Cronbach, Lee Joseph. 1970 : 161) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลfa (α -
Coefficient) (รายละเอียดแสดงในภาคผนวก ง)

3.3 รายละเอียดของเครื่องมือวัดแต่ละฉบับมีดังนี้

3.3.1 เครื่องมือวัดประสิทธิภาพด้านความเชื่อมั่นในตนเอง

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจะปรับใช้เครื่องมือของ รังสรรค์ สิงหาลีก (2548 : 173) มาใช้ในการวัดความเชื่อมั่นในตนเองของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน โดยปรับเนื้อหาเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทในการศึกษา ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 7 ข้อ มีลักษณะเป็นมาตราสัณฐานระดับ 6 ระดับ จากการที่สุดถึงไม่จริงที่สุด เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ผู้ตอบจะได้คะแนน 6 ถึง 1 จากการตอบ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” หากเป็นข้อความทางลบผู้ตอบจะได้คะแนนตรงกันข้าม การแปลความหมายของคะแนน ผู้ตอบที่ได้คะแนนรวมมากกว่า แสดงว่า มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่าผู้ตอบที่ได้คะแนนรวมน้อยกว่า

ตัวอย่างข้อคำถาม

ก. ข้าพเจ้ากล้าแสดงความคิดเห็นในที่ประชุม

.....จริงที่สุด.....จริง.....ค่อนข้างจริง.....ค่อนข้างไม่จริง....ไม่จริง.....ไม่จริงที่สุด

ก. ข้าพเจ้าได้ยกมือเพื่อสนับสนุนหรือคัดค้านในที่ประชุมทุกครั้งที่มีการร่วมกันตัดสินใจ

.....จริงที่สุด.....จริง.....ค่อนข้างจริง.....ค่อนข้างไม่จริง....ไม่จริง....ไม่จริงที่สุด

3.3.2 เครื่องมือวัดประสิทธิภาพด้านความกระตือรือร้นมุ่งมั่น

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจะปรับใช้เครื่องมือของ รังสรรค์ สิงหาลีก (2548 : 172) มาใช้ในการประเมินความกระตือรือร้นมุ่งมั่นของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) โดยปรับเนื้อหาเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทในการศึกษา ประกอบด้วย ข้อคำถาม จำนวน 15 ข้อ มีลักษณะเป็น มาตราสัณฐานระดับ 5 ระดับ จากการที่สุดถึงไม่จริงที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ผู้ตอบจะได้คะแนน 5 ถึง 1 จากการตอบ

“จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” หากเป็นข้อความทางลบผู้ตอบจะได้คะแนนตรงกันข้าม

การแปลความหมายของคะแนน ผู้ตอบที่ได้คะแนนรวมมากกว่า แสดงว่า เป็นผู้มีความ

กระตือรือร้นมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติงานสูงกว่าผู้ตอบที่ได้คะแนนรวมน้อยกว่า

ตัวอย่างข้อคำถาม

ก. ในบางครั้งข้าพเจ้ากีปฎิบัติงานอย่างหนักอย่างหน่ายห้อยแท๊ฟ

.....จริงที่สุด.....จริง.....ค่อนข้างจริง.....ค่อนข้างไม่จริง.....ไม่จริงที่สุด

ก. ในบางครั้งท้าพเจ้าจะเลยในการเตรียมตัวออกปฏิบัติงาน

.....จริงที่สุด.....จริง.....ค่อนข้างจริง.....ค่อนข้างไม่จริง.....ไม่จริงที่สุด

3.3.3 เครื่องมือวัดประสิทธิภาพด้านการรับรู้บทบาท

ผู้วิจัยนำเครื่องมือของวิริญช์ ธรรมนารถสกุล (2544 : 89-92) มาปรับใช้ใน การประเมินการรับรู้บทบาทของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุข ประจำหน้า ในการควบคุมและป้องกันโรคเลนโตกสไปโรซิส โดยปรับเนื้อหาเพื่อให้ สอดคล้องกับบริบทในการศึกษาโดยการวัดในภาพรวม ประกอบด้วยข้อคำถาม 15 ข้อ มี ลักษณะเป็นมาตรฐานตัวอักษร 6 ระดับ จาก จริงที่สุดถึงไม่จริงที่สุด เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ผู้ตอบจะได้คะแนน 6 ถึง 1 จากการตอบ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริง ที่สุด” หากเป็นข้อความทางลบผู้ตอบจะได้คะแนนตรงกันข้าม การแปลความหมายของคะแนน ผู้ตอบที่ได้คะแนนรวมมากกว่า แสดงว่า เป็นผู้มีรับรู้บทบาทสูงกว่าผู้ตอบที่ได้คะแนนรวม น้อยกว่า

ตัวอย่างข้อคำถาม

ก. ข้าพเจ้ารู้ว่า อะไรคือความรู้และความเชี่ยวชาญของฉัน

.....จริงที่สุด.....จริง.....ค่อนข้างจริง.....ค่อนข้างไม่จริง.....ไม่จริงไม่จริงที่สุด

ข. ข้าพเจ้าต้องปฏิบัติงานตามหน้าที่ในกิจกรรมบางอย่างที่ไม่จำเป็นและน่าเบื่อหน่าย

.....จริงที่สุด.....จริง.....ค่อนข้างจริง.....ค่อนข้างไม่จริง.....ไม่จริงไม่จริงที่สุด

3.3.4 เครื่องมือวัดประสิทธิภาพด้านความสามารถในการทำงานเป็นทีม

ในการวัดด้วยความสามารถการทำงานเป็นทีมของอาสาสมัครสาธารณสุข ประจำหน้า ในการควบคุมและป้องกันโรคเลนโตกสไปโรซิส ผู้วิจัยจะใช้เครื่องมือการวัด ของ วู้ดล็อก(Woodlock, Mike. 1989 : 220-227) มาปรับใช้ซึ่งครอบคลุมคุณสมบัติในการ ทำงานเป็นทีมคือ ความสมดุลในบทบาท การเข้าใจวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการทำงาน ทำงานแบบเป็นทีม ความต่อเนื่อง การสนับสนุนการทำงาน ความร่วมมือ และความขัดแย้ง การยึดหยุ่น การแสดงความคิดเห็น การสนับสนุนการทำงาน ภาวะผู้นำที่เหมาะสม การบทบาทการทำงาน ในการปฏิบัติงาน โดยยึดประสิทธิภาพของงาน ภาวะผู้นำที่เหมาะสม การบทบาทการทำงาน ของทีมอย่างสม่ำเสมอ การพัฒนาตนเอง สัมพันธภาพ และการติดต่อสื่อสารที่ดี ในการวิจัย ครั้งนี้วัดการทำงานเป็นทีมในภาพรวม ประกอบด้วย ข้อคำถาม จำนวน 15 ข้อ มีลักษณะ เป็นมาตรฐานตัวอักษร 6 ระดับ ตั้งแต่จริงที่สุดถึงไม่จริงที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ผู้ตอบจะได้คะแนน 6 ถึง 1 จากการตอบ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” หากเป็นข้อความทางลบผู้ตอบจะได้คะแนนตรงกัน

ข้ามการแปลความหมายของคะแนน ผู้ตอบที่ได้คะแนนรวมมากกว่า แสดงว่า เป็นผู้ที่มี
ความสามารถในการทำงานเป็นทีมสูงกว่าผู้ตอบที่ได้คะแนนรวมน้อยกว่า
ความสามารถในการทำงาน

ตัวอย่างข้อคำถาม

- ก. ในการทำงานร่วมกัน ข้าพเจ้าสามารถเป็นผู้ตามที่ดีได้
.....จริงที่สุด.....จริง.....ค่อนข้างจริง.....ค่อนข้างไม่จริง.....ไม่จริงที่สุด
- ข. ข้าพเจ้าเชื่อว่าทีมงานที่ดี สามารถมีความสามารถแตกต่างกัน
.....จริงที่สุด.....จริง.....ค่อนข้างจริง.....ค่อนข้างไม่จริง.....ไม่จริงที่สุด

3.3.5 เครื่องมือวัดประสิทธิภาพด้านบรรยายกาศขององค์การ

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจะปรับใช้เครื่องมือของวีระพุช มยุเรศ (2544 : 89-95) มาใช้ในการประเมินบรรยายกาศในองค์การของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน โดยปรับเนื้อหาเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทในการศึกษา ประกอบด้วย ข้อคำถามจำนวน 15 ข้อ มีลักษณะเป็นมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ จากจริงที่สุดถึงไม่จริงที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ผู้ตอบจะได้คะแนน 5 ถึง 1

จากการตอบ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” หากเป็นข้อความทางลบผู้ตอบจะได้คะแนนตรงกันข้าม การแปลความหมายของคะแนน ผู้ตอบที่ได้คะแนนรวมมากกว่า แสดงว่า บรรยายกาศในองค์การดีกว่าผู้ตอบที่ได้คะแนนรวมน้อยกว่า

ตัวอย่างข้อคำถาม

- ก. ในบางครั้งข้าพเจ้าก็ไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นในองค์การได้ เพราะไม่มีใครให้โอกาส
.....จริงที่สุด.....จริง.....ค่อนข้างจริง.....ค่อนข้างไม่จริง.....ไม่จริงที่สุด
- ข. ในบางครั้งข้าพเจ้าก็ไม่เข้าใจว่าประชุมกันหรือเมียงกันเพื่ออะไรนะ
.....จริงที่สุด.....จริง.....ค่อนข้างจริง.....ค่อนข้างไม่จริง.....ไม่จริงที่สุด

3.3.6 เครื่องมือวัดประสิทธิภาพด้านการมีส่วนร่วมในชุมชน

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจะปรับใช้เครื่องมือของ เพ็ญจันทร์ ประจันตะเสน (2555 : 116) มาใช้ในการประเมินการมีส่วนร่วมกิจกรรมในสังคมของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน โดยปรับเนื้อหาเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทในการศึกษา ประกอบด้วย ข้อคำถาม จำนวน 15 ข้อ มีลักษณะเป็นมาตรวัดประมาณค่า 6 ระดับ จากจริงที่สุดถึงไม่จริงที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ผู้ตอบจะได้คะแนน 6 ถึง 1 จาก การตอบ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” หากเป็นข้อความทางลบผู้ตอบจะได้คะแนนตรงกันข้าม การแปลความหมายของคะแนน ผู้ตอบที่ได้คะแนนรวมมากกว่า แสดงว่า ได้มีส่วนร่วมใน กิจกรรมชุมชนมากกว่าผู้ตอบที่ได้คะแนนรวมน้อยกว่า

ตัวอย่างข้อคำถาม

ก. ข้าพเจ้ากีได้มีส่วนร่วมในการทำนุญประเพณีในหมู่บ้านทุกรรัช

.....จริงที่สุด.....จริง.....ค่อนข้างจริง.....ค่อนข้างไม่จริง.....ไม่จริง.....ไม่จริงที่สุด

ก. ข้าพเจ้าเข้าร่วมประชุมทุกรรัช

.....จริงที่สุด.....จริง.....ค่อนข้างจริง.....ค่อนข้างไม่จริง.....ไม่จริง.....ไม่จริงที่สุด

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำเครื่องมือวัดที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 1 ไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ เป็นอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน โดยผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นลำดับ ขั้นตอน ดังนี้

4.1 ขอหนังสือแนะนำตัวจากบ้านพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม เพื่อติดต่อขอความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยกับผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินใจ การอนุญาตให้เก็บข้อมูลในอําเภอ

4.2 เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินใจแล้ว ผู้วิจัยขอเข้าพบบุคคลที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ประสานงานในการเก็บข้อมูลการวิจัย เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ และความสำคัญของการวิจัย รวมถึงวิธีการตอบและการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง นำเสนอแบบสอบถามฉบับผู้ประสานงานในการเก็บข้อมูล โดยให้ระยะเวลาในการรวบรวมข้อมูลเป็น แบบสอบถามฉบับผู้ประสานงานในการเก็บข้อมูล โดยให้ระยะเวลาในการรวบรวมข้อมูลเป็น เวลา 2 สัปดาห์ และติดตามแบบสอบถามที่ยังไม่ได้รับคืนอีก 2 สัปดาห์ รวมระยะเวลาใน การเก็บข้อมูลทั้งสิ้น ประมาณ 4 สัปดาห์

5. การวิเคราะห์ข้อมูล (Analysis of Data)

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยระยะที่ 1 นี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดมาจัดหมวดหมู่ และบันทึกคะแนนแต่ละข้อในรูปแบบรหัส (Coding Form) หลังจากนั้นนำข้อมูลทั้งหมดไป วิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อทดสอบสมมติฐานเชิงทฤษฎี ซึ่งรายละเอียดทั้งหมดจะระบุไว้ในรายงานผลการวิจัย

5.1 การแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่เป็นกุญแจตัวอย่าง

5.2. การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน

5.3 สถิติวิเคราะห์ เพื่อทดสอบสมมติฐานในการวิจัย ใช้การวิเคราะห์สมการโครงสร้างเชิงเส้น (Structural Equation Model : SEM) โดยใช้โปรแกรมลิสเรล (LISREL for Windows) เพื่ออธิบายอิทธิพลเส้นทางด้วย (Path Analysis) หรือปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทั้งโดยตรงและโดยอ้อมต่อตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการทำงานเป็นทีม การมีส่วนร่วมในชุมชน การรับรู้บทบาท ความเชื่อมั่นในตนเอง บรรยายกาศในองค์การ และความกระตือรือร้นมุ่งมั่น มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (Level of Significant .05)

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดทำข้อมูล โดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำเร็จรูป LISREL เพื่อหาค่าสถิติต่างๆดังนี้

1. การวิเคราะห์อิทธิพลเส้นทาง (Path Analysis) แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษาทดสอบความมีนัยสำคัญด้วยสถิติอิฟหรือที่ เพื่อศึกษาโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงเหตุผลของปัจจัย ของรูปแบบการจัดการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน

2. การตรวจสอบตัวแบบการวิจัยเป็นการตรวจสอบ ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น

3. การตรวจสอบความสอดคล้องของตัวแบบ เพื่อศึกษาภาพรวมของตัวแบบว่า สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์เพียงใด โดยใช้สถิติ ไค-สแควร์ ดัชนีวัดค่าดับความสอดคล้องค่า RMSEA ค่าขนาดตัวอย่างวิกฤติ ค่าสูงสุดของเผยแพร่ในรูปแบบมาตรฐาน

4. การปรับตัวแบบ ผู้วิจัยปรับตัวแบบบนพื้นฐานของทฤษฎีและงานวิจัยเป็นหลัก ดำเนินการโดยจะตรวจสอบผลการประเมินค่าพารามิเตอร์ ว่ามีความสมเหตุสมผล

หรือไม่ มีค่าได้แปลกเกินความเป็นจริงหรือไม่ และพิจารณาสัมประสิทธิ์ ဆสัมพันธ์พหุคุณยกกำลังสอง (Squared Multiple Correlation) ให้มีความเหมาะสม รวมทั้งพิจารณาค่าความสอดคล้องรวม (Overall Fit) ของตัวแบบ ว่าโดยภาพรวมแล้ว ตัวแบบสอดคล้องกับข้อมูลเชิง

ประจำปีเพียงไเดและจะหยุดปรับตัวแบบ เมื่อพบว่าค่าสูงสุดของเศษเหลือในรูปแบบ
มาตรฐาน ต่ำกว่า 2.00

**การวิจัย ระยะที่ 2 เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพ อาสาสมัคร
สาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในการควบคุมและป้องกันโรคเลนโถสไปโรชิส**

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย(Target Group) คือ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานของ
อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน และเกี่ยวข้องในการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน
ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในการควบคุมและป้องกันโรคเลนโถสไปโรชิส
ได้แก่ บุคลากรของกระทรวงสาธารณสุข ประกอบด้วยสาธารณสุขชำนาญในเขตจังหวัดบึง
กาฬ จำนวน 2 คน นายแพทย์ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลชุมชน จำนวน 1 คน และนักวิชาการ
สาธารณสุขที่ปฏิบัติงานด้านการควบคุมและป้องกันโรคติดต่อ ระดับจังหวัดบึงกาฬ จำนวน
2 คน รวมจำนวน 5 คน และกลุ่มเป้าหมายที่ร่วมกันวิพากษ์ที่เป็นอาสาสมัครสาธารณสุข
ประจำหมู่บ้านที่มิใช่กลุ่มตัวอย่างในระยะเวลาดำเนินการวิจัยระยะที่ 1 จำนวน 20 คน ซึ่ง
กลุ่มเป้าหมายกลุ่มนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการให้ได้มา ดังนี้

การกำหนดคุณลักษณะของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นอาสาสมัครสาธารณสุขประจำ
หมู่บ้านดังต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1 ประชาชนอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(ประชาชน อสม.)

1. ต้องเป็นอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ที่มีชื่ออยู่ในทะเบียน
อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านของกระทรวงสาธารณสุข มาแล้วไม่น้อยกว่า 10 ปี

2. ต้องได้รับการคัดเลือกจากผู้นำชุมชน ประชาชนในหมู่บ้าน และอาสาสมัคร
สาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ให้เป็นประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน มาแล้ว
ไม่น้อยกว่า 5 ปี

3. มีนิสัยให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้

4. มีบุคลิกที่บ่งบอกถึงลักษณะในการวิพากษ์วิจารณ์

ซึ่งจากคุณสมบัติทั้ง 4 ประการ ดังกล่าว ผู้วิจัยได้พนบุคคลที่มีคุณสมบัติตรงตามที่ต้องการ
จำนวน 14 คน หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ทำการจับฉลาก 7 คน มาเป็นกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มที่ 2 อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน เชี่ยวชาญด้านความคุณและป้องกัน

โรคติดต่อ(อสม.ดีเด่น ด้านการควบคุมและป้องกันโรคติดต่อ ระดับอำเภอ)

1. ต้องเป็นอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ที่ได้รับการอบรมหลักสูตร

อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านเชี่ยวชาญด้านความคุณและป้องกันโรคติดต่อ ของ
กระทรวงสาธารณสุข มาแล้ว ไม่น้อยกว่า 3 ปี

2. ต้องเป็นอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็น

อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านเชี่ยวชาญด้านความคุณและป้องกันโรคติดต่อดีเด่นระดับ
อำเภอของจังหวัดบึงกาฬ ในปีงบประมาณ 2555

3. อินดี้ให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้

4. มีบุคลิกที่บ่งบอกถึงลักษณะในการวิพากษ์วิจารณ์

ซึ่งจากคุณสมบัติทั้ง 4 ประการ ดังกล่าว ผู้วิจัยได้พบบุคคลที่มีคุณสมบัติตรงตามที่ต้องการ
จำนวน 8 คน หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ทำการจับฉลาก 7 คน มาเป็นกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มที่ 3 อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านทั่วไป(ที่มิใช่บุคคลใน 2 กลุ่มแรก)

1. ต้องเป็นอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ที่ปฏิบัติงานมาอย่างน้อย 10

ปี

2. ต้องเป็นอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ที่มีชื่ออยู่ในทะเบียน

อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านของกระทรวงสาธารณสุข

3. อินดี้ให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้

4. มีบุคลิกที่บ่งบอกถึงลักษณะในการวิพากษ์วิจารณ์

ซึ่งจากคุณสมบัติทั้ง 4 ประการ ดังกล่าว ผู้วิจัยได้พบบุคคลที่มีคุณสมบัติตรงตามที่ต้องการ
ที่มีอยู่ในเขตรับผิดชอบของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหัวหินแหลมสิง ตำบลปากคาด

อำเภอปากคาด จังหวัดบึงกาฬ จำนวน 56 คน หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ทำการจับฉลาก 6 คน

มาเป็นกลุ่มเป้าหมาย แสดงคงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงคุณลักษณะของกลุ่มผู้เกี่ยวข้องที่เป็นอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในการวิจัยระยะที่ 2

กลุ่มที่	กลุ่มผู้เกี่ยวข้อง	จำนวน/คน
1	ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน	7
2	อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านเชี่ยวชาญด้านความคุ้ม และป้องกันโรคติดต่อ	7
3	อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านทั่วไป	6
	รวม	20

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 2 คือ แผนงานหรือแนวทางการพัฒนา
ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในการควบคุมและ
ป้องกันโรคเลนโถสไปโรเชล ที่ผู้วิจัยนำผลจากการวิจัยระยะที่ 1 มาสร้างขึ้น เพื่อใช้เป็น
แบบจำลองชี้วัดราวด้วยการพิจารณา ในการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshops) เพื่อให้
ผู้ที่เชี่ยวชาญและผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholders) วิพากษ์รูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการ
ปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในการควบคุมและป้องกันโรคเลนโถ^{สไปโรเชล}

2.2 เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูลในการวิจัย

การวิจัยระยะที่ 2 เป็นการสร้างรูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการ
ปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในการควบคุมและป้องกันโรคเลนโถส
ไปโรเชล โดยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshops) ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการพัฒนา
ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในการควบคุมและ
ป้องกันโรคเลนโถสไปโรเชล และผู้ที่เชี่ยวชาญ เพื่อร่วมกระบวนการระดมสมอง (Brain
Storming) ของกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 25 คน เพื่อวิพากษ์ให้ข้อเสนอแนะ และแนวทางการ
ปรับปรุงรูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำ
หมู่บ้าน ในการควบคุมและป้องกันโรคเลนโถสไปโรเชล

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยระยะที่ 2 นี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบ
รวบรวมการวิจารณ์และข้อเสนอแนะ โดยการจดบันทึกลงในแบบวิจารณ์และข้อเสนอแนะและทำ

การบันทึกภาพบันทึกเสียงทุกเนื้อหา และทำการสังเคราะห์ข้อมูลจากการวิจารณ์และ
ข้อเสนอแนะจากการออดข้อความ เพื่อนำมาพิจารณาคุณภาพของผลการวิจัยและปรับปรุง
รูปแบบตามการวิจารณ์ และข้อเสนอแนะ

3. การวิเคราะห์ข้อมูลและสร้างรูปแบบการพัฒนา

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยระยะที่ 2 ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข่าวิจารณ์และ
ข้อเสนอแนะ ที่ได้จากการออดข้อความว่าอยู่ในตัวแปรใด(ที่ได้จากการวิจัยระยะที่ 1) และนำมา
จัดกลุ่ม (Grouping) จากนั้นที่ทำการสังเคราะห์กลุ่มการวิจารณ์และข้อเสนอแนะที่ได้จากการ
ออดข้อความ การนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาจัดทำรูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการ
ปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในการควบคุมและป้องกันโรคเลนโถ⁴
สไปโรซิสโดยมีขั้นตอน ดังนี้

3.1 นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยระยะที่ 1 มาจัดทำรูปแบบการ
พัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในการควบคุม
และป้องกันโรคเลนโถสไปโรซิส ร่วมกับการประเมินความคิดเห็นจาก ผู้มีประสบการณ์ตรง
(Critical Incident Technique) โดยเชิญสาธารณชนเข้ามาร่วมการประชุมจำนวน 2 คน
นายแพทย์ผู้อำนวยการโรงพยาบาลอุบลฯ จำนวน 1 คน และนักวิชาการสาธารณสุขที่
ปฏิบัติงานด้านการควบคุมและป้องกันโรคติดต่อ ระดับจังหวัดบึงกาฬ จำนวน 2 คน รวม
ทั้งสิ้นจำนวน 5 คน เพื่อรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะและนำเสนอสร้างรูปแบบการ
พัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในการควบคุม
และป้องกันโรคเลนโถสไปโรซิส เพื่อใช้เป็นแบบทดสอบชั่วคราว

3.2 นำรูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุข
ประจำหมู่บ้าน ในการควบคุมและป้องกันโรคเลนโถสไปโรซิสที่จัดทำขึ้น มาจัดประชุมเชิง
ปฏิบัติการ (Workshops) โดยเน้นกับกลุ่มที่มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholders) ประกอบด้วย
ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน
เชี่ยวชาญด้านการควบคุมและป้องกันโรคติดต่อ และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน
ทั่วไป ในเขตอำเภอปากคาด จำนวน 20 คน โดยใช้เวลาในการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ
จำนวน 1 วันในการประชุมเชิงปฏิบัติการ ผู้วิจัยจัดให้แต่ละกลุ่มนั่งรวมกัน และร่วมกัน⁵
วิพากษ์รูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำ
หมู่บ้าน ในการควบคุมและป้องกันโรคเลนโถสไปโรซิส ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น และนำเสนอผล
การเสนอแนะในการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Groups) ของตัวเองมาสรุปและอภิปรายผลทั้งหมด

ในที่ประชุมใหญ่ (Brain Storming) และนำผลการเสนอแนะมาปรับปรุงรูปแบบการพัฒนา ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในการควบคุมและป้องกันโรคเลนโถสไปโรซิส สมบูรณ์ดี๊ดี

3.3 นำรูปแบบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้ง 25 คน ประเมินอีกรอบว่ากิจกรรมโครงการได้เหมาะสมหรือควรนำไปใช้ กิจกรรมโครงการใดไม่เหมาะสมหรือไม่ควรนำไปใช้ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ให้คะแนน ความเหมาะสม ในกิจกรรมโครงการไปทดลองใช้

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ผู้ตอบจะได้คะแนน 5 ถึง 1 จาก การตอบ“เห็นด้วยที่สุด” ถึง “ไม่เห็นด้วยที่สุด” หากเป็นข้อความทางลบผู้ตอบจะได้คะแนน ตรงกันข้ามการแปลความหมายของคะแนน หากค่าเฉลี่ยของคะแนนเกิน 3.51 ขึ้นไปถือว่า ผู้วิจัยสามารถนำกิจกรรมโครงการนี้ไปทดลองใช้ได้ในระยะที่ 3

การวิจัยระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในการควบคุมและป้องกันโรคเลนโถสไปโรซิส

1. กลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลองในการวิจัยระยะที่ 3 คือ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ที่ จะทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในการควบคุมและป้องกันโรคเลนโถสไปโรซิส ได้แก่ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในเขตตำบลปากคาด อําเภอปากคาด จังหวัดบึงกาฬ การเลือกกลุ่มทดลองใน การวิจัยระยะที่ 3 ผู้วิจัยใช้วิธีการเดือนแบบเจาะจง เนื่องจากบังคับบัญชีวิจัยดำรงตำแหน่งผู้บริหาร ที่ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหัวยักษ์แหลมเหล่อง ตำบลปากคาด อําเภอปากคาด จังหวัดบึงกาฬ เพื่อควบคุม ผลการทดลองอย่างใกล้ชิดและสังเกตการณ์จากข้อมูลเชิงคุณภาพใน การทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในการควบคุมและป้องกันโรคเลนโถสไปโรซิส

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ รูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในการควบคุมและป้องกันโรคเลนโถสไปโรซิส

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในการควบคุมและป้องกันโรคเลนโถสไปโรคชิส และตัวแปรอิสระในระดับที่ 1 ที่พบว่ามีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ใน การควบคุมและป้องกันโรคเลนโถสไปโรคชิส ได้แก่ 1) บรรยายกาศขององค์การ 2) ความ กระตือรือร้น 3) การทำงานเป็นทีม 4) การรับรู้บทบาท 5) การมีส่วนร่วมในชุมชน

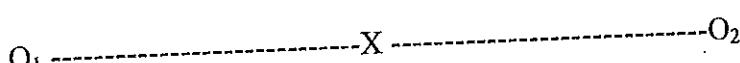
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 รูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในการควบคุมและป้องกันโรคเลนโถสไปโรคชิส ที่ได้จากการวิจัยระดับที่ 2 มาก่อนใช้ ดังนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยระดับที่ 3 คือ แผนการพัฒนาประสิทธิภาพการ ปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในการควบคุมและป้องกันโรคเลนโถ สไปโรคชิส เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในการควบคุมและป้องกันโรคเลนโถสไปโรคชิส

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดตัวแปรตาม คือ แบบบันทึก ผลการสังเกต และ แบบสอบถาม(จากปัจจัยที่เป็นผลลัพธ์ในการศึกษาของผู้วิจัยที่ได้จากการวิจัยในระดับที่ 1) กับ กลุ่มทดลอง โดยการเปรียบเทียบก่อนการทดลอง ขณะทดลอง และหลังการทดลอง เพื่อวัด ป้องกันโรคเลนโถสไปโรคชิส และเครื่องมือวัดตัวแปรอิสระในระดับที่ 1 ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

4. วิธีดำเนินการ

การดำเนินการในขั้นตอนนี้ ใช้วิธีการวิจัยแบบเก็บทดสอบ(Quasi Experimental Design) โดยมีแบบแผนการวิจัยแบบ One -group Pretest-posttest Design ซึ่งมีแบบแผนการ วิจัย ดังนี้(Cook and Campbell. 1979 : 99)

เมื่อ O ₁ แทน การทดสอบก่อนการทดลอง
X แทน การทำการทดลอง
O ₂ แทน การทดสอบหลังการทดลอง

โดยนีขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1 เลือกกลุ่มทดลองในการดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนา

ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน โดยการเลือกแบบ
เจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน
ในเขตตำบลปากคาด อำเภอปากคาด จังหวัดนึ่งกาฬ

4.2 ทำการเก็บข้อมูลก่อนทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง เป็น Pretest ทุกตัวเปร大事
ในระยะที่ 3

4.3 ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของ
อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน กับกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน

4.4 ทำการเก็บข้อมูลหลังการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง เป็น Posttest ทุกตัว

เปร大事 ในระยะที่ 3

4.5 นำผลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์ข้อมูล แล้วสรุปผลการดำเนินการ

5. ประเมินผลการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุข

ประจำหมู่บ้านในการควบคุมและป้องกันโรคเลนโถสไปโรชิส

การประเมินผลในการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัคร
สาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ใน การควบคุมและป้องกันโรคเลนโถสไปโรชิส เป็นการวิจัยระยะ
ที่ 3 ซึ่งเป็นการนำรูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุข
ประจำหมู่บ้าน ในการควบคุมและป้องกันโรคเลนโถสไปโรชิส ที่ปรับปรุงแล้ว มาทดลองใช้
กับอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ที่ผู้วิจัยได้เลือกไว้ คือ อาสาสมัครสาธารณสุข
ประจำหมู่บ้าน ในเขตตำบลปากคาด อำเภอปากคาด จังหวัดนึ่งกาฬ จำนวน 30 คน โดยนี
ระยะเวลาในการทดลองใช้และเก็บข้อมูลก่อนหลังการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนา
ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในการควบคุมและ
ป้องกันโรคเลนโถสไปโรชิส เป็นเวลา 3 เดือน จากนั้นนำผลการทดลองที่ได้ไปทำการ
วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัดคุณประสิทธิภาพวิจัย ระยะที่ 3 โดยใช้ข้อมูลจากผลการบันทึก ผล
การสังเกต และผลการตอบแบบสอบถาม (จากปัจจัยเชิงสาเหตุที่เป็นผลลัพธ์ในการศึกษาพบว่า
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ของผู้วิจัย ที่ได้จากการวิจัยในระยะที่ 1 และประสิทธิภาพ
การปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุข) กับกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน โดยเปรียบเทียบ

ระหว่างก่อนการทดลองขยะทดลอง และหลังการทดลองด้วย MANOVA (Repeated Measure)

กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน

ในการควบคุมและป้องกันโรคเลนโตกส์ไปโรคติดต่อ

ระยะที่ 1 การวิจัย

ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ใน การควบคุมและป้องกันโรคเลนโตกส์ไปโรคติดต่อ

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ตัวแปรอิสระ

1. ปัจจัยด้านความเชื่อมั่นในตนเอง
2. ปัจจัยด้านความกระตือรือร้นมุ่งมั่น
3. ปัจจัยด้านบรรยายกาศในองค์การ

ตัวแปรคั้นกลาง

1. ปัจจัยด้านการทำงานเป็นทีม
2. ปัจจัยด้านการรับรู้บทบาท
3. ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในชุมชน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุข

ประจำหมู่บ้าน ใน การควบคุมและป้องกันโรคเลนโตกส์ไปโรคติดต่อ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน

จำนวน 381 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบวัด

การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์เชิงพรรณนา เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไป

สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ความถี่ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติวิเคราะห์ทดสอบสมมติฐานในการวิจัยใช้การวิเคราะห์สมการ

โครงสร้างเส้น (Structural Equation Model : SEM) โดยใช้โปรแกรมลิสเรล (LISREL for Windows) เพื่ออธิบายอิทธิพลเส้นทางด้วย (Path Analysis) หรือปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทั้งโดยตรงและโดยอ้อมต่อตัวแปรตาม ที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ใน การควบคุมและป้องกันโรคเลนโตกส์ไปโรคติดต่อ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ .05 (Level of Significant .05)

ระยะที่ 2 การสร้างรูปแบบการพัฒนา

การสร้างรูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในการควบคุมและป้องกันโรคเลนโถสไปโรชิส

กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholders) ได้แก่ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จำนวน 20 คน และนักวิชาการ/ผู้เชี่ยวชาญด้านสาธารณสุข จำนวน 5 คน รวม 25 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การนำผลจากการวิจัยระยะที่ 1 มาสร้างรูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ใน การควบคุมและป้องกัน โรคเลนโถสไปโรชิส เพื่อใช้เป็นแบบจำลองชั่วคราวในการพิจารณา

การรวบรวมข้อมูล ใช้กระบวนการระคุณสมอง (Brain Storming) และการประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) การสังเกต การบันทึก

ระยะที่ 3 วิจัยและพัฒนา

การทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในการควบคุมและป้องกันโรคเลนโถสไปโรชิส

กลุ่มทดลอง (Target Groups) ได้แก่ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในเขตตำบลปากคาด อําเภอปากคาด จังหวัดมีน KA จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เครื่องมือที่ใช้ในการวัดตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในการควบคุมและป้องกันโรคเลนโถสไปโรชิส ใช้เครื่องมือบันทึกข้อความในการวิจัยระยะที่ 1 การบันทึก การสังเกต และแบบสอบถาม (จากปัจจัยที่เป็นผลลัพธ์ในการศึกษาของผู้วิจัยที่ได้จากการวิจัยในระยะที่ 1)

การรวบรวมข้อมูล การวิจัยระยะที่ 3 เป็นการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในการควบคุมและป้องกันโรคเลนโถสไปโรชิส กับกลุ่มทดลอง ใช้เวลาในการทดลองประมาณ 3 เดือน และแบ่งการเก็บข้อมูลเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ก่อนทดลอง รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มทดลองก่อนทดลอง Pretest

ระยะที่ 2 ขณะทดลอง การรวบรวมข้อมูลใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วม

ระยะที่ 3 หลังทดลอง รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มทดลองหลังทดลอง Posttest

และเปรียบเทียบข้อมูลก่อนหลังการทดลองด้วย MANOVA (Repeated Measure)